

2) Napačne uporabe člena 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94, ker Sodišče prve stopnje ni upoštevalo besedne znamke št. 642952 THE BRIDGE pritožnice;

— kar zadeva besedno znamko THE BRIDGE je pritožnica predložila zadostne dokaze o uporabi, da je izkazala resno in dejansko uporabo obravnavane znamke v smislu določbe 22(2) Uredbe št. 2868/95;

— Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo člen 43(2) in (3) Uredbe 40/94, ker ni vsebinsko obravnavalo dokumentov, ki jih je predložila pritožnica v potrditev uporabe njene znamke, ampak se je omejilo na potrditev, da je odbor za pritožbe ravnal pravilno, ko ni upošteval te znamke, ker pritožnica ni izkazala trajne uporabe v vseh petih letih, na katere se nanaša, ker to ni zahtevano z zakonom.

3) Napačne uporabe členov 15(2)(a), 43(2) in (3) Uredbe 40/94, ker Sodišče prve stopnje ni upoštevalo figurativne znamke št. 370836 BRIDGE pritožnice;

— dokazi o uporabi, ki jih je predložila pritožnica in s katerimi je izkazala dejansko uporabo znamke THE BRIDGE bi morali veljati za zadostne tudi za izkaz uporabe znamke BRIDGE;

— v vsakem primeru je treba figurativno znamko BRIDGE pritožnice obravnavati kot „obrambno“ znamko v smislu italijanske zakonodaje na področju znamk in zanjo ni potreben dokaz uporabe;

— Sodišče prve stopnje naj bi napačno sprejelo trditve, ki jih je najprej navedel samo UUNT v svojem odgovoru na tožbo (in zato v vsakem primeru nesprijemljive), po kateri naj bi bil institut obrambne znamke neskladen s sistemom varstva znamk Skupnosti. V resnici različni argumenti kažejo na skladnost instituta „obrambnih“ znamk s sistemom Skupnosti.

4) Napačne uporabe člen 8(1)(b) Uredbe 40/94, ker je pritožnica lastnica vrste znamk, ki vse vsebujejo pojem „bridge“ (serija znamk), kar povečuje verjetnost zmede med temi znamkami na splošno in znamko BAINBRIDGE;

— Sodišče prve stopnje je kljub priznanju, da bi bilo dejstvo, da je pritožnica lastnica „družine“ serije znamk, ki vsebujejo znak „Bridge“, načeloma pomembno pri presoji obstoja verjetnosti zmede v obravnavanem primeru, opustilo upoštevanje teh znamk, ker so bile samo registrirane ne pa tudi uporabljane, čeprav je v resnici uporaba teh znamk okoliščina, ki ne vpliva na dejstvo, da je te znamke treba šteti za „serijo“.

Tožba, vložena 29. maja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-239/06)

(2006/C 178/38)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: G. Wilms, C. Cattabriga, L. Visaggio, zastopniki)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni izračunala in plačala lastnih sredstev, ki jih neupravičeno ni pobrala zaradi enostranske oprostitve uvoznih carin, ki veljajo za material, ki se uporablja za vojaške namene, in zamudnih obresti, ki jih dolguje zato, ker navedenih lastnih sredstev ni pravočasno dala na razpolago Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 9, 10 in 11 Uredbe (EGS, Euratom) št. 1552/89, in ustreznih določb Uredbe (ES, Euratom) št. 1150/2000.

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju Komisije je enostranska oprostitev carin, ki jo je Italija odobrila v obdobju pred začetkom veljave Uredbe Sveta (ES) št. 150/2003 ⁽¹⁾, pomenila nezakonito odstopanje od člena 26 ES in od carinske zakonodaje Skupnosti, in je pripeljala do neupravičenega znižanja prihodkov od carin, ki so vir lastnih sredstev Skupnosti. Kljub ponovljenim zahtevam tožeče stranke italijanska vlada ni izračunala in plačala Skupnosti zneskov, ki ustrezajo lastnim sredstvom, ki so bile na tak način utajene za obdobje med 1. januarjem 1998 in 31. decembrom 2002, in tudi ni plačala zamudnih obresti na te zneske, kot določa veljavna zakonodaja na tem področju.

⁽¹⁾ UL L 25, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein Hallinto-oikeus (Finska) 29. maja 2006 — Fortum Project Finance SA

(Zadeva C-240/06)

(2006/C 178/39)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Korkein Hallinto-oikeus

Stranka v postopku v glavni stvari

Fortum Project Finance SA.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člen 12(1)(c) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotujeta izterjavi davka za prenos, če se vrednostni papirji na pred tem opisan način kot stvarni vložek prenesejo na delniško družbo, ki kot nasprotno dajatev v ta namen izroči novoizdane delnice?

⁽¹⁾ UL L 249, str. 25.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Koblenz (Nemčija) dne 31. maja 2006 — Dynamic Medien Vertriebs GmbH proti Avides Media AG

(Zadeva C-244/06)

(2006/C 178/40)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Koblenz

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dynamic Medien Vertriebs GmbH

Tožena stranka: Avides Media AG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali temeljno načelo prostega pretoka blaga v smislu člena 28 Pogodbe ES nasprotuje nemškemu predpisu, ki pri prodaji po pošti prepoveduje prodajo tistih nosilcev slike (DVD, video), ki nimajo oznake o tem, da so bili preizkušeni z nemškim preizkusom primernosti za mladino?

še posebej:

Ali predstavlja prepoved prodaje po pošti takih nosilcev slike ukrep z enakim učinkom v smislu člena 28 Pogodbe ES?

v kolikor da:

Ali je taka prepoved po členu 30 Pogodbe ES ob upoštevanju Direktive 31/2000/ES ⁽¹⁾ upravičena tudi takrat, če se nosilec slike preizkusi glede primernosti za mladino s strani druge države članice EU in je temu ustrezno označen, ali predstavlja tak nadzor s strani druge države članice EU manj omejevalni ukrep v smislu tega predpisa?

⁽¹⁾ UL L 178, str. 1.